

ΚΕΙΜΕΝΟ:
ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ
ΦΩΤΟ:
THOMAS LACKNER

Το επίπεδο και η παραγωγή της τζαζ μουσικής έχει ανοδική τάση αφού όλο και περισσότεροι μουσικοί αποκτούν από μικρή ηλικία σημαντικές εμπειρίες και εφόδια σπουδάζοντας σε Πανεπιστήμια εντός και εκτός Ελλάδος”.

#Interview

Χρήστος Ασωνίτης

Πέρασε περίπου μια δεκαετία που ένας από τους αξιόλογους και ανερχόμενους Έλληνες τζαζιστές, συνέχισε την πορεία του στο εξωτερικό. Το νέο κεφάλαιο στη ζωή του Χρήστου Ασωνίτη αποδεικνύεται ιδιαίτερα δημιουργικό καθώς έχει κυκλοφορήσει ήδη τα δύο πρώτα σόλο άλμπουμ του, αναδεικνύοντας το ταλέντο του ως ντράμερ και συνθέτης. Η καινούργια δουλειά του «Rapsodia Cubana» επιβεβαιώνει τη φήμη που έχει ως ένας εξαιρετικός latin-jazz μουσικός. Στο προηγούμενο άλμπουμ του «An Ode To The Light» παίζει πιο δικά του πράγματα. Η πορεία του έχει ενδιαφέρον καθώς ξεκίνησε παίζοντας rock, μετά έπιασε τα τύμπανα και συνεργάστηκε με αξιόλογους τζαζιστές, έως ότου άνοιξε τα δικά του φτερά. Οι δύο πρόσφατες δουλειές του αυτές ήταν η αφορμή για μια συζήτηση επ’ όλης της ύλης.

- Χρήστο πόσο καιρό ζεις στην Γερμανία ; Και που ζεις ακριβώς ;

Μετακόμισα από την Αθήνα στο Μόναχο της Γερμανίας τον Οκτώβριο του 2012.

- Τι σε έκανε να πάρεις αυτή την απόφαση και να φύγεις από την Ελλάδα;

Η σύζυγος μου είναι κλασική πιανίστα και δεν κατάγεται από την Ελλάδα. Ξεκινούσε μεταπτυχιακές σπουδές στο Μόναχο και έκρινα ότι έπρεπε να την ακολουθήσω τόσο για προσωπικούς όσο και για επαγγελματικούς λόγους αφού η Γερμανία αποτελούσε πρόσφορο έδαφος για την καριέρα της. Παράλληλα ήθελα να δοκιμάσω τον εαυτό μου στο εξωτερικό.

- Πόσο εύφορο ήταν το έδαφος στη Γερμανία για να παίζεις jazz; Τι συνθήκες υπάρχουν εκεί;

Ήταν και παραμένει εύφορο αφού υπάρχει πλήθος σκηνών, συλλόγων φίλων της τζαζ, πολιτιστικών κέντρων και ετήσιων φεστιβάλ για να παίζει κάποιος επί σκηνής όπως και κοινό που υποστηρίζει τους μουσικούς. Από την άλλη πλευρά όμως υπάρχει μεγάλος ανταγωνισμός εξαιτίας της ύπαρξης πολλών μουσικών σχημάτων γεγονός που δυσκολεύει το booking. Δραστηριοποιούμαι τόσο με προσωπικά σχήματα όπως το κουιντέτο μου και το ντουέτο με την σύζυγο μου όσο και ως sideman με άλλα projects. Κατά την διάρκεια της

μέχρι τώρα παραμονής μου στην Γερμανία έχω παίξει σε πλήθος χώρων τόσο σε μικρά clubs όσο και σε μεγάλες αίθουσες συναυλιών και υπαίθρια φεστιβάλ εντός και εκτός Μονάχου. Πρόβες κάνω στο προσωπικό μου στούντιο ή σε αντίστοιχα συναδέλφων.

- Ζεις αποκλειστικά από την μουσική εκεί;

Ναι, ζω αποκλειστικά από την μουσική. Τόσο ως μουσικός όσο και ως μουσικοπαιδαγωγός αφού διηγήθη την δική μου σχολή ντραμς από το 2015.

- Η πρόσφατη δουλειά σου Rapsodia Cubana, πότε βγήκε;
Κυκλοφόρησε τον Ιανουάριο του 2021 από την πολυεθνική εταιρία Naxos World Music. Πρόκειται για μία μουσική συνεισφορά μου και της συζύγου μου, της Κουβανής πιανίστας Yamile Cruz Montero. Το ρεπερτόριο αποτελείται από συνθέσεις Κουβανών συνθετών όπως Jose Maria Vitier, Andres Alen, Ernán Lopez-Nussa, Aldo Lopez-Gavilán, γραμμένες αρχικά για πιάνο, εννοείται όμως από εμάς για πιάνο και κρουστά. Το παίξιμο ισορροπεί μεταξύ κλασικής μουσικής και latin jazz κάτι απολύτως λογικό αφού προερχόμαστε από δύο διαφορετικούς μουσικούς κόσμους. Το άλμπουμ ηχογραφήθηκε στον οίκο πιάνων «Steingraeber & Soehne» στην ιστορική πόλη Bayreuth της Βαυαρίας και εκτός από drumset ηχογράφησα πλήθος κρουστών οργάνων όπως cajon, conga, maracas,

bandeiro, guiro και τρίγωνο. Είναι η πρώτη δουλειά που ηχογραφήσαμε ως αμιγώς Κουβανική μουσική κάτι που με χαροποιεί ιδιαίτερα.

- Στο αμέσως πιο πρόσφατο άλμπουμ σου «An Ode To The Light» παίζεις πιο δικά σου πράγματα...

Ακριβώς, είναι η πρώτη μου δισκογραφική δουλειά ως bandleader και παραγωγός, η οποία αποτελείται αποκλειστικά από προσωπικές συνθέσεις και εννοείται. Κυκλοφόρησε το 2018 από την Γερμανική εταιρία Timezone ενώ στην Ελλάδα διανέμεται σε φυσική μορφή (CD) από την Artway Technotropon. Προωθήθηκε συναυλιακά επί 3 χρόνια από το κουιντέτο μου παίζοντας ζωντανά στην Γερμανία σε πόλεις. Η δουλειά κινείται στον χώρο της μοντέρνας τζαζ με διάσπαρτες επιρροές από την Ελληνική παραδοσιακή μουσική και ιστορία, π.χ. το 9-λεπτο κομμάτι «Ancient Dance 490 B.C.» αποτελεί μία μουσική αφήγηση της Μάχης του Μαραθώνα.

- Έχεις μια πολύ καλή φήμη ως latin-jazz μουσικός και συνθέτης, ωστόσο η μουσική σου πορεία ξεκίνησε από το rock. Τι θυμάσαι από το ξεκίνημά σου;
Πολύ όμορφες αναμνήσεις. Ήταν το καλύτερο σχολείο αφού η εποχή αυτή συνέπεσε με τις σπουδές μου στα ντραμς και ότι μάθαινα στο ωδείο προσπαθούσα να το εξασκήσω με τα σχήματα που έπαιζα υπηρετώντας πάντα αυ-

τό που απαιτούσε η μουσική. Η πρώτη μου μεγάλη συναυλία στο Rockwave Festival το 1998 με το συγκρότημα του Πέτρου Θεοτοκάτου μπροστά σε 6.000 κόσμο ήταν μία αξέχαστη και συνάμα απολαυστική εμπειρία.

- Σε ποια φάση της ζωής σου έκανες την μετάβαση στην αμιγώς jazz μουσική;

Η πρώτη μου επαφή με την τζαζ μουσική έγινε κατά την διάρκεια των σπουδών μου υπό την καθοδήγηση του πρώτου μου δασκάλου Σ. Παναγιωτόπουλου, η παρουσία του οποίου έπαιξε καταλυτικό ρόλο για την μετέπειτα πορεία μου ως μουσικός. Έπρεπε να περάσουν περίπου 10 χρόνια μετά από αυτό το γεγονός για να στραφώ αποκλειστικά σε αυτήν. Αφενός μεν μπορούσα να στηριχτώ οικονομικά εκμεταλλευόμενος τις παράλληλες σπουδές μου ως γεωπόνος αφετέρου δε είχα την τύχη να συνεργαστώ μαζί με τους Νίκο Τερζάκη και Γιάννη Παπαδόπουλο στο σχήμα Jazz On T.A.P «οργώνοντας» στην κυριολεξία για μία περίοδο 5 ετών όλες τις τότε ζωντανές σκηνές εντός και εκτός Αθηνών. Τότε ήρθαν και άλλες συνεργασίες (Γιώργος Κρομμύδας, Μιράντα Βερούλη, Λητώ Βογιατζόγλου, Γιώργος Ψυχογιός) με αποτέλεσμα να βρίσκομαι σε μία διαδικασία συνεχόμενων εμφανίσεων.

- Με τα ντραμς πώς ξεκίνησες; Ήταν το πρώτο όργανο;

Ξεκίνησα ως μαθητής Λυκείου κατόπιν προτροπής ενός συμμαθητή μου που έπαιζε κιθάρα με σκοπό να παίξουμε μαζί. Όλα συνέβησαν χωρίς δεύτερη σκέψη... κιθαρίστας και μπασίστας υπήρχαν επομένως εγώ ανέλαβα την άδεια θέση του ντράμερ χωρίς να έχω ασχοληθεί στο παρελθόν με κάποιο μουσικό όργανο! Αντάλλαξα τον ηλεκτρονικό μου υπολογιστή με ένα μεταχειρισμένο drumset και τα υπόλοιπα αποτελούν ιστορία...

- Τι πιστεύεις για την jazz στην Ελλάδα;

Υπάρχουν εξαιρετικοί μουσικοί και καταπληκτικές δουλειές. Συγκρίνω-

τας με την χώρα που ζω μπορώ να πω ότι στην Ελλάδα μπορείς ευκολότερα να προωθήσεις την δουλειά σου κλείνοντας ζωντανές εμφανίσεις, αποκτώντας ευκολότερα αναγνωρισιμότητα. Στην Γερμανία είναι πολύ δύσκολο να γίνεις booked σε κάποιο τζαζ κλαμπ εξαιτίας του τεράστιου αριθμού των ενδιαφερόμενων μουσικών σχημάτων. Το να μπορέσει η δουλειά σου να ακουστεί στο ραδιόφωνο είναι σχεδόν απίθανο... για να το καταφέρει θα πρέπει να έχεις από πίσω σου ένα label με πολύ καλές δημόσιες σχέσεις. Από την άλλη πλευρά η Ελληνική τζαζ σκηνή είναι συρρικνωμένη σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, ενώ το κοινό είναι λιγοστό, απόλυτα φυσιολογικό για μία χώρα που η μουσική ανέκαθεν ταυτιζόταν με το τραγούδι και τον χορό.

- Οι παλιότεροι μουσικοί «κατηγορούν» τους νεότερους ότι παίζουν ακαδημαϊκά. Τι ρε γι’ αυτό; Ισχύει;

Είναι αλήθεια ότι το επίπεδο γνώσεων ενός νέου μουσικού είναι πολύ πιο υψηλό σε σχέση με το παρελθόν. Η τζαζ μουσική όμως, όπως και κάθε άλλο είδος μουσικής, δεν μαθαίνεται μέσα από βιβλία αλλά αποκτάται όταν ακολουθείται το τρίπτυχο: ακούω-παίζω-μελετώ.

- Τα δύο σόλο άλμπουμ σου κυκλοφόρησαν στο διάστημα που ζεις στο εξωτερικό. Ένωσες πιο ώριμος γι’ αυτό ή βρήκες πιο κατάλληλες συνθήκες;

Ισχύουν και τα δύο. Η δημιουργία του «An Ode To The Light» έγινε με αφορμή τις μεταπτυχιακές μου σπουδές στο Μόναχο, αφού η παραγωγή ενός άλμπουμ. Προτίμησα να ασχοληθώ με πρωτότυπες συνθέσεις αφού είχα ήδη καταγράψει διάσπαρτες ακατέργαστες ιδέες. Η ηχογράφησή του έγινε μέσα στο πανεπιστήμιο χωρίς οικονομικό κόστος. Το «Rapsodia Cubana» έγινε πραγματικότητα κατόπιν προτροπής του κόσμου που ερχόταν στις συναυλίες μας. Ζητούσαν να αγοράσουν CD και όταν μάθαιναν ότι δεν υπάρχει

έμεναν έκπληκτοι. Έτσι αποφασίσαμε να επεκτείνουμε το ρεπερτόριο μας και να το ηχογραφήσουμε. Η δισκογραφική εταιρία Naxos έδειξε αμέσως ενδιαφέρον αφού είχε ήδη κυκλοφορήσει το πρώτο σόλο άλμπουμ της Yamile έχοντας τις καλύτερες εντυπώσεις.

- Ποιες είναι οι κύριες μουσικές επιρροές σου και τα πρώτα καθοριστικά ακούσματά σου ;

Επιρροές έχω από διαφορετικά είδη μουσικής όπως το hard bop της δεκαετίας του ‘50 και ‘60, jazz fusion των 80s και 90s, contemporary jazz των τελευταίων 20 ετών με έμφαση στην Ευρωπαϊκή σκηνή, μουσική από την Λατινική Αμερική τόσο παραδοσιακή όσο και αυτοσχεδιαστική, progressive rock και Ελληνική παραδοσιακή μουσική. Πρώτα καθοριστικά ακούσματα που επηρέασαν την μουσική μου πορεία: Billy Cobham - Spectrum, The Chick Corea Elektric Band - self titled, Dave Weckl - Heads Up, John Coltrane - Coltrane’s Sound, Tony Williams - Tokyo Live, Bill Evans - At the Montreux Jazz Festival, Miles Davis - Kind of Blue, Art Blakey & the Jazz Messengers - Moanin’.

- Που γεννήθηκες; Είχατε πικάπ και δίσκους στο σπίτι;

Γεννήθηκα στην Αθήνα προερχόμενος από μία μη μουσική οικογένεια. Στο σπίτι υπήρχε μόνο κασετόφωνο. Ο πατέρας μου έλειπε διαρκώς από το σπίτι εξαιτίας επαγγελματικών υποχρεώσεων, η μητέρα μου άκουγε Ελληνική και Ιταλική μουσική της εποχής. Θυμάμαι που έβαζε συχνά τραγούδια της Γαλιάνη και του Καραλή. Γύρω στα 16 μου αγόρασα πικάπ και ως τότε ήλπινα της ροκ μουσικής άρχισα να αγοράζω βινύλια από γνωστά δισκοπωλεία της Αθήνας όπως το Happening και το Rock City. Δυστυχώς η δισκοθήκη αυτή χάθηκε ως αποτέλεσμα συνεχόμενων μετακομιών. Τα τελευταία χρόνια έχω ξανά πικάπ και προμηθεύομαι πάλι δίσκους βινυλίου.

